

Nuranə NUR

AGLINA GƏLMƏYƏN YERDƏ

Çox canlar yaxmışdın,
Sənin canını da yaxan oldu, canım...
Əvəzində,
Təc elədin onu qürurlu başına,
Soyundun qarşısında
Ömür boyu soyunmaqdan utandığın
İki kəlməlik
o ən uzun cümləni.
Çox canlar yaxmışdın,
Sənin canını da yaxan oldu, canım...
Əvəzində,
Gündüzlərindən Gün,
Gecələrindən Ay,
Ruhundan can,
Ciyərindən nəfəs,
Ümüdsüzlüyündən ümid,
imkansızlığından imkan ayırdın ,
ona başışlamağa .
Həyatlandın səsinin qucağında,
Günəşləndin kölgəsində.
Çox canlar yaxmışdın ,canım,
İndi səni odlayan bu közdən,
bircə ovuc əksilərsə,
Ciyərlərimə batar bu küt nəfəs,
Gülməz uzuma aynalar,
Gülməz bir də...
Mümkün olsa gizlədərdim bu dünyanı,
Ağlına gəlməyən yerdə.

SONRALAR ...

Yaşanmış bir ömür,
işlənmiş bir əşyanın qutusu kimi.

Gedilmiş yol,
izləri süpürülmüş küçələr,
Adiləşir, bütün qəribələr.
İlk dəfə məni görəndə,
roman oxuyarkan, qəflətən,
diqqətini aparan xəyal kimi,
maraqlandırmışdım səni.
İtirmişdin özünü,
Belə deyirdin ,sonralar...
Bir elan da vermişdin -
"Məni tapana mükafatım var."
Nə? ...bilmirdim.
Bilə bilməzdim,
O, mən ola bilməzdim,
tutduğu balığı
dəniyə başışlayacaq ...
Nuhun gəmisində də yer qalmamışdı bizə.
Sonralar...
heç bir romanda,
rast gəlmədim özümüzə.
Unutduğum qədər xatırladım səni sonralar...

HƏYAT

Yordum səni, HƏYAT,
Üz çevirsən də məndən,
düz gözlərinin içinə baxıram...
Gözlərinin dilini yaxşı bilirəm.
Rahat olsun başqasına verəcəyin könlün,
Bir öpüş də almağa qiymədim,
Başqasını seversən deyə...

UNUT GETSİN !

Daha mən o mən deyiləm,
Sənin də həsrətini bitsin .
Daha nəyinə lazımam?
Əgər xatırlayırsansa,
Unut getsin!

Nazik saxladım, ürəyim soyuqladı,
Sonra bilmədim heç nə geydiyini.
Ömrüm boyu "unutmaram" dediyini,
Əgər xatırlayırsansa,
Unut getsin !

Qoyub gəldiyim izə qayıdım mı?
O demədiyim sözü qayıdım mı?
Ürəyim də gəlmiş, yolundan etsin,
Əgər xatırlayırsansa,
Unut getsin!

Əlini üzəndən üzü bu yana,
Eləcə durmuşam, durduğum yerdə.
Yerim yaddaşından, itib, qoy itsin,
Əgər xatırlayırsansa,
Unut getsin!

Körpələr yuxuda böyüyər, sən də,
Könlünə yatanı belə, böyütsün.
Gözləmə təhami unudanacan,
Əgər xatırlayırsansa,
Unut, getsin!

YOL VER

Misralar neyləsin,
Qafiyə tapmıram sənə gəlməyə.
Sözlər nə bilsin,
Yenisini axtarıram sənə deməyə.
Yollar nə bilsin,
Yenisini axtarıram ölçülməyən, gedilməyən,
Xatrimə dəyən külləklər,
Otların yaşıllığını diz çökdürüb,
Havanı ayən külləklər.
Havanın ayağı üzülür yerdən.
Ömrünü Günəşə bağışlayan günlərə
and olşun!
Bəlkə, min dəfə, min yol axtarmısan
O anı qucaqlamağa,
Qucağını tapmısan.
Qolların axtarır səni,
Öz boynuna dolanmağa.
Səni yola bağışladım,
Çəkil yolunun üstündən,
Yol ver sənə yollanmağa.

ƏSLİNDƏ

Kimsə kimsəni tərək etməz əslində,
Yalqızlıq zamanın işidir.
Şairlərin paylaşa bilmədiyü bad duası,
Hər gün yanından keçib getdiyın,
quş yuvasını bu gün görməkdü.
Boy atdı yena sözlər,
yaşanmamış sevgilərə yazılan şeirlər kimi...
Boyatdı yena sevgilər,
ulduzları baxışlarımla söndürmüş kimi...
Bir çılpaq fəsilədə düşmək zamanın ayaqlarına,
Yalvarmaq, yalvarmaq,
Mümkünsə, düm ağ geyinə kimi...
Yalqızlığımı basıb bağına
Bu şəhərin ən qaranlıq küçəsində belə,
gizlənə bilməmək səhərə kimi...

Üst başından təmizləmək sevgiləri,
Üstündə bir ümid də cücərməyən,
Gələcəyə könül vermək, can verənə kimi...

ƏMİM FÜZULİNİN XATİRƏSİNƏ

Bir də Günəşi görməyə imkanın olmayacaq, yəqin,
Bəlkə də Günəşi görməkdən başlayardı
Yenidən dünyaya qayıtmaq,
Sevdiklərini görmək istəyən.
Arzularını udmuşdun, ondan idi köksünün ağrısı.
Əsmər bir ayrılıq sevdirdirdi özünü,
Yaman inəndin, o ağzı torpağa.
Əyninə biçilmiş ömürü daraltmışdı,
Qoymurdu daha qorxduğundan qorxmağa.
Alın tərinə, əcal tərinə qatırdı əzizləyə-əzizləyə
Vergül qoyurdu, alınadakı yazıya...
Apardı, arxasıyca qırdı göyləri saxlayan ipləri,
Heç olmasa aldatmayıdı,
Çatan kimi atmayıdı qara yerin qucağına,
Biri var imiş, biri yox imiş kimi...

DARIXMAQ KİMİ

Darıxmaq kimidir hər şey,
Günün də mənim gündümdü
Bu gün deyə bilməmişəm,
Adın islamıb dilimdə.

FOTO

Nə vardı gözlərindən gələcəyi oxumağa,
keçmişini xatırlatmasaydı.
Həyatıma yaxın durmasaydı,
nəşə uydurmasaydı...
özündən gizlənməşəydi, bu baxışlar.
Düşüncələr qucağından qoymur yera,
bu dəcəl uşağı.
Qoysa yoxuşlara yuvurlanar.
Xəstələnin sakit durunca dəcəl uşaqlar,
Anaları yalvararlar Allaha,
Tez sağalib, dağıtsın ev eşiği.
Ən sevdikləri, qoruduqları əşyaları verələrə allərinə.
Bax, elə vermişəm könlümü bu adama
Birca mən bilərəm,
Ən yaxşı fotosu ömür boyu çəkdikləridi bu adamın.

İŞARƏ

Barmağına bir işarə qoy,
Unutmaq üçün...
Ayağına küçələri dolə,

Qaçmaq üçün...
 Dərin bir nəfəs al,
 Boğulmaq üçün...
 Vəssalam.

BU GECƏYƏ

Bu gecənin qaranlığı,
 Qaranlıq qalırdı mənə.
 Oydum gözlərini,
 Yırtıdım ulduzlayan bətnini,
 Odlayıb söndürdüm ayazını...
 Bu gecənin hər mısrası,
 Nağıl rəngdə kabus imiş.
 Süfrə açdım göy üzünə,
 Buludlar iştaha gəldi,
 Yuxuların qarnı toxdu.
 Axtardım səhərə qədər,
 Bu gecənin
 Cini var, lampası yoxdu.

GETMƏK

Getmək...
 Arxanca baxacaq bir cüt
 sevdiyin gözün olduğunu bilə-bilə
 rəsmlərinlə,
 sözlərinlə,
 gözlərinlə,
 xatırlanacağını bilə-bilə
 getmək...
 Ayırı-ayrı ürəklərdə eyni kədəri bölmək,
 Ayırı-ayrı kəlmələrlə eyni sözü eşitmək
 və getmək...
 kəpənək ömrü ilə kifayətlənmək
 yaşanacaq çox şeyin olduğunu bilə-bilə
 tərk etmək
 və getmək...
 hələ doğulmayanlarla,
 hələ ölməyənlərin
 heç birinin həyatda olmadıqlarını
 dərk etmək
 və getmək...

